

Det Anarkistiska Biblioteket

Jordbefrielse:

Strategi och Riktning för rörelsen

Anonym

Anonym
Jordbefrielse:
Strategi och Riktning för rörelsen

Översatt från Resistance #1.

sv.theanarchistlibrary.org

Jordbefrielse: Strategi och Riktning för rörelsen

Rörelse:

”Handlingen eller procesen av rörelse: byte av plats, position eller ställning. en specifik sorts rörelse. en taktisk eller strategisk förkjutning av en militär enhet. en serie av organiserade aktiviteter om arbetar mot ett mål. en politisk förändring eller förändring av den allmänna attityden som anses vara positiv.”

För att vi ska kunna se oss själva som en faktisk ”rörelse”, borde det helt uppenbart finnas ett sken av framgång - att vi inte bara har ett mål utan också att vi rör oss mot målet. Just nu syns inte så mycket framgång och många av oss i rörelsen känner sig besegrade och maktlösa, mållösa och demoraliserade, isolerade och frustrerade. Vart går vi härifrån? Hur tar vi oss dit? Om tiden är inne för reflektion, så är också tiden inne för strategi; för våra mål av en välmående jord, av intakta ekosystem snarare än resurser att exploatera, av liv över profit, är inte mindre relevanta än de var igår.

Det är grym ironi att problem som klimatförändringar och global uppvärmning, peak oil, GMO, ineffektiviteten hos förbränningsmotorn, förstörandet av bergstoppar och gruvinfieringen av dem, slaktandet av vildhästar och åsnor, försäljningen av allmänna markområden till privata intressen, nu är vanliga huvudrubriker i mainstream media och forfarande är vår rörelse som mest stagnerad. Så bitterljuvt det är att så många idag sitter i fängelse medan presidenter och politiker refererar till samma hot mot planeten som våra systrar och bröder förlorat sin frihet i kampen mot.

Klimatförändringarna blev ett hett diskussionsämne under valkampanjerna och några av landets rikaste betalade nyligen en lösensumma till Myndigheten för markförvaltning, för att förhindra att vilda hästar slaktades. Idag pratar världsledare om brådskan och vikten av att skydda planeten. USA har nu en president som pratade om miljöskydd i sina första andetag vid sitt tillträde. Lägg därtill FNs generalsekreterare som menar att, ”klimatförändringar är problemet som definierar vår era”.

Och så har ju Jordens Befrielsefront i över tio år inte bara pratat om vikten av att skydda planeten - JBF har tagit till till handling. Snack leder ingen vart och i denna kritiska situation - som väger mellan reparabel skada på planeten på grund av klimatförändringar eller en fortsatt massutrotning av arter - är kostnaden för inaktivitet alldeles för hög.

Låt oss möta faktumet att falskt övermod och militant retorik aldrig har tagit oss någonstans.

Planetens är i sämre skick än den var när det flesta av oss ”vaknade upp” och blev aktiva. Vi är mer underlägsna till vapen och antal än någonsin förr. Våra

resurser kommer aldrig att komma i närheten av vår fiendes, samtidigt som vi inte är motiverade av profit eller makt. Vi är spänstigare och mer uppfinningsrika.

Med utveckling av nya strategier och förfinandet av taktiker, med vilka vi slåss smartare istället för hårdare, har vi en verklig chans att skapa förändring utan motstycke. När vi kommit så här långt, finns det två fundamentala saker som vi måste överväga om vi ska uppnå någon verklig förändring:

Risk vs. Förtjänst och Effektivare Mål.

RISK vs. FÖRTJÄNST

När en möter oöverkomliga odds håller det gamla DBF-uttrycket: "Maximal Förstörelse, inte Minimal Skada". Med risk för seriösa fängelsestraff för de mest oansenliga och ineffektiva aktioner, ju viktigare är det att få så mycket "valuta för pengarna" som möjligt, i varje aktion. Decennier i fängelse för en spontan brandbomb i en djurförsökarens hem eller en skogsskövlingsplats, är svårt att rättfärdiga, när samma taktik kan appliceras på mycket mer strategiska platser. Underjordiska aktivister behöver överväga risken i en specifik aktion mot den faktiska framgången för de bredare målen. Repression är ofrånkomligt men fängelse behöver inte vara det.

Ingen kan säga annat än att den bästa direktaktionen är den som bygger på tidigare aktioners eller kampanjers momentum. Det finns ett slags samverkan - en "snöbollseffekt". På samma sätt känns det lönlöst att alienera en allmänhet eller ett community som redan sympatiserar med våra mål överlag, genom att handla impulsivt och polariserat. Vidare, snack leder ingen vart, och som Theodore Roosevelt sade, "speak softly and carry a big stick". Militant retorik och hållning gör lite för att åstadkomma märkbara resultat men desto mer för att påkalla onödiga trakasserier och repression från myndigheter. Effektiva aktioner som resulterar i bakslag är en sak men trakasserier för tom retorik är ett hårt slag för vilken effektiv kampanjare som helst.

Summa summarum: Varför riskera 30+ år i fängelse för en enkel brandbomb mot ett endaste fordon, när det finns en uppsjö av alternativ till branddattentat som potentiellt kan stänga ner hela företag eller åsamka kritiska skador mot känsliga industrier? Vi behöver bli mer kreativa med de verktyg vi greppar från verktygslådan och överväga att fälla elledningar, förstöra dammar, över-svämna byggnader och infektera nätverk, kan vara mycket effektivare och samtidigt bära med sig ett mycket mildare minimumstraff.

EFFEKTIVARE MÅL

En analys liknande risk vs. förtjänst är den av finnanandet av effektivare mål mot speciellt jorddödande företag eller industrier som helhet. Betrakta de

främsta orsakerna till den storskaliga miljöförstörelsen i Nordamerika, kol-kraft, bilindustrin och köttindustrin. Traditionellt sett har den radikala rörelsen, om vi ens attackerat dessa mål, attackerat stegvis genom små sabotage mot industrierna. Utan att missunna några JBFvolontärer respekt för deras aktioner, rörelsens respons på dessa miljömardrömmar har mer eller mindre varit att bränna sportfordon och kötttransporter, limma lås och krossa fönster, och andra småskaliga sabotageaktioner. De har såklart hjälpt till att uppmärksamma problem som global uppvärmning och miljöförstöring för allmänheten men långt ifrån varit de mest strategiska målen.

Jordens Befrielsefront och underjordiska aktivister skulle gynnas i framtiden av att ha med i beräkningarna det strategiska värdet av ett mål mot en specifik industri. Ta pälsindustrin som ett exempel: vi har försäljarna (varuhus, pälsaffärer, etc.) som säljer direkt till konsumenten (långt till vänster i spektrumet). Och så producenterna (pälsfarmare, jägare, etc.) som producerar "produkten" till marknaden (långt till höger i spektrumet). Och vi har lobbyisterna (industrigrupper, modeskolor, tidningar, media, etc.) som skapar efterfrågan på produkten (någonstans i mitten av spektrumet).

Realistiskt sett så kommer ingen mindre grupp sabotörer att kunna skada någon grupp eller kombination av grupper i detta spektrum, effektivt nog för att slå ett avgörande slag mot industrin.

Där effektivare mål kommer in i bilden är när vi tar en objektiv titt på en industri (i detta fall pälsindustrin) och analyserar dess svagheter - att leta efter en nyckelpunkt (där vitala kärnresurser för industrin skapar en flaskhals). I fallet med pälsindustrin skulle denna nyckelpunkt (sammanstrålning/centrum/nav) vara "the auction houses" och olika uppfödarens föreningar (t.ex. Finnish Fur Sales i Finland, Seattle Fur Exchange, United Feeds i USA etc.) Effektiviteten av att attackera individuella farmer och återförsäljare sträcker sig sällan längre än själva farmen, medan att attackera kritisk infrastruktur (nyckelpunkterna) påverkar flera delar av spektrumet. Oftast är dessa nyckelpunkter mer sårbara "soft targets" som håller ett högre strategiskt värde, medan t.ex. många farmare och återförsäljare har anpassat sig och förstärkt sig mot attacker, sitt ringa strategiska värde för kampanjen i stort till trots. Att förstå det här konceptet blir allt viktigare när vi erkänner våra begränsade resurser och inser att med varje handling måste vi se till att ta ut största möjliga vinst, ur ett risk vs. förstjänst-perspektiv.

Det har inte saknats terrängbrytande och oerhört potenta aktioner inom rörelsen, men effektivare mål är vad vi i stora drag brustit på. Det skulle göra oss gott att se dessa individuella industrier som en metaforisk bäck. Vi kan

helt klart stå och vänta vid bäckens utflöde och attackera förstörelsen i dess mest grundliga och uppenbara form, eller så kan vi titta uppströms för att se vart miljöförstörelsens vatten skapar en flaskhals och stoppa flödet där. Denna planets tillstånd är så illa att varje aktion måste uppnå högsta strategiska värde. Precis som att vi inte kan avnjuta inaktivitetens privilegie, kan vi inte heller riskera kortsiktiga ineffektiva aktioner i det rådande politiska klimatet.

Idag har politikerna bara börjat förstå att vi har rätt. Vi hade rätt för tio år sedan och vi har rätt idag.

Men livet på vår planet har inte lyxnöjet att vänta ännu ett decenium på sytemförändring.

Allmänhetens missnöje borde riktas mot faktumet att i princip en av tre urbana ungdomar lider av astma; men istället blir vi övertygade om att de kriminella är de som tar till "extrema" metoder för att hålla förorenare och jordväldtagare ansvariga.

Presidenter, politiker, lagar och allmänhetens tycke varierar med det politiska klimatets förändringar. Men naturens fundamentala lagar är oomkullkastliga - de är bestående och oföränderliga - och de transcendenserar människans lagar ...oavsett hur mycket pengar och vapen dessa människor besitter.

Oavsett hur ofta ekoförsvare klassas som terrorister och oavsett hur brett FBI/SÄPO kastar sitt repressionsnät, så kan ingen förneka att vi har rätt. Vår filosofi är sund och JBF's taktiker är helhetligt rättfärdigade.

Det har sagts att "måttlighet i jakten på rättvisa omintetgör målet". När våra barn möter frånvaron av rent vatten och andningsbar luft, när de lever i en värld utan vargar, vilda hästar och havets lugna jättar, kommer de inte att fråga oss vem vi röstade på eller vilken icke-vinstdrivande organisation vi donerade till. De kommer att fråga varför vi inte gjorde mer